

INGEZONDEN.

DE VERZORGING VAN ONZE KRAAMVROUWEN.

In het nummer van 13 Mei wordt vermeld, dat door de vereeniging Nosokomos een proeve van wetgeving is aangeboden betreffende de opleiding tot het beroep van verpleegster. Verbetering der misstanden op dit gebied zullen wij zeker allen toejuichen.

Maar er is naar mijn meening een misstand, die nog spoediger verbetering behoeft, en dat is die, welke bestaat bij de verzorging der kraamvrouwen in onze ziekenfondspraktijk. Vroeger vonden wij daar aan het kraambed een baker. Die was niet opgeleid, ongeoeffend en niet betrouwbaar. Toch hebben wij lang vrede met haar gehouden, want zij was overal: „in de paleizen der rijken en in de hutten der armen”. Maar thans bestaat er een scherpe tegenstelling. De meer welgestelden kunnen de hulp bekomen van gediplomeerde kraamverzorgsters; verreweg de meeste van onze kraamvrouwen hebben slechts keuze tusschen een goedwillige buurvrouw, een ouderwetsche baker of een leerling-kraamverzorgster.

Ik acht het een misstand, dat als regel onze kraamvrouwen worden verzorgd door leerlingen:

10. Omdat de vroedvrouwen daarbij onmogelijk voldoende toezicht kunnen houden.

20. Omdat het is: wijkverpleging en er dus herhaaldelijk, des nachts zoowel als des daags, hulp moet worden verleend door huisgenooten.

30. Omdat de leerling-kraamverzorgsters dikwijls niet tijdig bij de bevalling aanwezig kunnen zijn.

Er moet een weg gezocht worden, die leidt tot een regeling, waarbij alle kraamvrouwen hulp kunnen krijgen van gediplomeerde kraamverzorgsters en dat wel gedurende negen volle dagen.

Amsterdam, 18 Mei 1916.

J. BATAVIER, *arts.*

EEN TEGENSpraak.

In het *Tijdschrift* van den 20sten dezer las ik op bldz. 1853 een mededeeling, als zou ik mij verbonden hebben aan het ziekenfonds der K. W. F. te Hengelo om na afloop der mobilisatie daarbij op te treden als oogarts. Ik kan echter verzekeren, dat deze veronderstelling geheel onjuist is; had men mij om inlichtingen gevraagd alvorens die mededeeling te doen, dan had dit misverstand voorkomen geweest. Het ligt wel in mijn bedoeling om mij na afloop der mobilisatie te Hengelo, als centrum van fabriekssteden, als oogarts te vestigen en dan ook alle hulpzoekenden te helpen. Beleeft verzoek ik de redactie dus in het eerstvolgend nummer namens mij deze wijziging in bedoeld bericht te willen aanbrengeu.

Wageningen, 21 Mei 1916.

A. N. DINGER.

Gaarne plaatsen wij bovenstaande tegenspraak. Collega DINGER h oude ons echter de volgende opmerking ten goede. Het loffelijk voornemen om „alle hulpzoekenden te helpen” kan in dit bijzondere geval een beteekenis hebben, die practisch niet veel verschilt van die van het bericht op bldz. 1853.

Redactie.

DE GOEDE NAAM VAN GEPENSIONEERDE GENEESHEEREN AANGETAST.

Nu collega DOETS verklaart geen raadslid te zijn, moet ik aannemen daaromtrent verkeerd te zijn ingelicht.

Dat collega DOETS niet zou gezegd hebben : „op f 2000.— krijgen wij gepensioneerden dus minderwaardigen en half versletenen”, daar kom ik tegen op. Ik protesteerde tegen het woord minderwaardigen; wel gaf collega DOETS op mijn protest aanvankelijk den indruk, dat hij dat woord niet gebezigd had, maar de achter hem zittende collega's TERPSTRA en PETERS gaven de duidelijkste blijken dat woord wel gehoord te hebben.

Ik kan het dan ook alleen betreuren, dat collega DOETS niet is geweest O. v. G., zooals één der sollicitanten, dien ik destijds te Paré-Paré ontmoette, en in die, toentertijd hoogst onveilige streek menigmaal in het belang van den zieken soldaat en inlander zijn leven in de waagschaal heeft gesteld. Mocht hij zich dan in een vergadering van officieren van gezondheid over een collega op dusdanige wijze uitlaten, zooals hij deed te Hilversum, hij zou zeker voor een commissie van onderzoek zijn gebracht en zijn welverdiende straf niet zijn ontlopen.

Collega DOETS schijnt niet te voelen wat een wenk is. Toen ik geprotesteerd had, richtte de voorzitter tot hem het woord ongeveer in den volgenden geest: „dat zal U zeker niet zoo bedoeld hebben”. Als collega DOETS nu zegt: „ik heb geen wenk van den voorzitter gehad”, dan kan ik alleen aannemen, dat zijn ethisch gevoel belangrijk is afgestompt.

Blaricum, 24 Mei 1916.

J. G. DETMERS.

BRIEFWISSELING.

HET DONDERS-GEDENKTEEKEN.

De secretaris der afdeling Rotterdam en omstreken van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst verzoekt ons te melden, dat nog bij hem voor het DONDERS-gedenkteeken zijn ingekomen de volgende bedragen: van dr. E. C. TUINZING f 10.— en van dr. G. VAN EYSSELSTEYN f 5.—, beiden te Rotterdam.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

De militair-geneeskundige dienst in de Tweede Kamer.

Bij de behandeling van het buitengewoon oorlogskrediet van honderd miljoen gulden in de Tweede Kamer op 19 Mei l.l. is door onzen collega SCHEURER o. a. de geneeskundige dienst in het leger ter sprake gebracht, een dienst waartegen in den laatsten tijd van verschillende zijden een groot aantal klachten zijn ingebracht.

Dr. SCHEURER wees er op, dat men bij de organisatie van dien dienst niet uit het oog moet verliezen, dat hij in vredestijd gaat over 25000 en in oorlogstijd over 400000 man of nog meer. In vredestijd wil hij den dienst zooveel mogelijk opdragen aan den burger-geneeskundigen dienst en de zieke militairen in burgerziekenhuizen laten verplegen. Waar geen burgerziekenhuis is, maar wel een garnizoen, kan met regeerings-subsidie een burgerziekenhuis in stand worden gehouden, waar ook de zieke militairen verpleegd kunnen worden. De 25000 man der vredessterkte zijn als regel jonge, krachtige, goedgekeurde menschen, die niet veel ziek zullen zijn, zoodat het derhalve niet aangaat daarvoor een grooten, goed georganiseerden, aan alle eischen voldoende militairen geneeskundigen dienst in te richten. Het zou lastig zijn daarvoor een vol-